

Studie je věnována obohacování slovní zásoby staré francouzštiny cestou jazykové výpůjčky, konkrétně z latiny. Studie si všímá fonetických a sémantických modifikací, ke kterým dochází v průběhu integrace přejatého lexému v cílovém jazyce, a analyzuje (latinismem) a derivační morfologií cílového jazyka. Pomocí metod a přístupů tradiční strukturální sémantiky jsou dále studovány změny, ke kterým dochází v sémantických strukturách daného jazyka důsledkem výpůjčky. Obecné závěry týkající se jevu lexikální výpůjčky a latinizace starofrancouzského lexika vycházejí z analýzy konkrétních příkladů latinismů, excerpovaných z textů Jeana de Meun – Román o růži a překlad Boethiovy *De consolacione philosophiae*.